

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 maja 1936 r.

w sprawie zwolnienia od obowiązku przedstawiania zaświadczeń walutowych przy wywozie niektórych towarów.

Na podstawie § 6 ust. 5 rozporządzenia Ministrów: Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 maja 1936 r. o kontroli

wywozu towarów zagranicę i do Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 285) zarządza się co następuje:

§ 1. Poza przypadkami, przewidzianymi w § 6 ust. 1 — 4 powołanego rozporządzenia, nie należy również wymagać przedstawienia zaświadczeń walutowych:

I. Przy odprawie wywozowej zagranicę następujących towarów:

1) towarów, wywożonych przez mieszkańców polskiego lub sąsiedniego pasa granicznego, dla własnego użytku lub na drobny handel (np. na targi miejscowe);

2) towarów, podlegających cłu wywozowemu, wywożonych w ilościach nieprzekraczających normy wolnych od cła w myśl taryfy celnej wywozowej;

3) wydawnictw periodycznych, wysyłanych zagranicę do poszczególnych abonentów, w ilości nie większej niż 10 egzemplarzy;

4) wydawnictw i dzieł naukowych, wysyłanych zagranicę w drodze międzynarodowej wymiany przez wyższe zakłady naukowe, muzea i biblioteki publiczne, o ile sądząc z charakteru przesyłki oraz jej nadawcy i odbiorcy przeznaczenie nie budzi wątpliwości; dotyczy to również egzemplarzy t. zw. autorskich;

5) towarów, wysyłanych przez przedstawicieli stwa dyplomatyczne państw obcych, urzędy konsularne państw obcych, oraz przez polskie władze i urzędy państwowe, pod adresem władz i urzędów zagranicą;

6) wzorów i prób towarów;

7) rzeczy przesiedlenia, przedmiotów, stanowiących wyprawy ślubne, i przedmiotów, otrzymanych w spadku, (analogicznie do przypadków, wymienionych w art. 22 ust. II pp. 14, 15 i 16 prawa celnego);

8) towarów wywożonych w przypadkach analogicznych do przypadków wymienionych w art. 22 ust. I pp. 3, 4, 5, 7, 9; ust. II pp. 8, 11, 17, 18, 19, 20, 23 i 24;

9) towarów zagranicznych, przewożonych w tranzycie, choćby lamany (połączony z przechowaniem lub przefadowaniem w Polsce pod dozorem celnym);

10) towarów, pochodzących z W. M. Gdańska a przewożonych w bezpośrednim tranzycie przez obszar Rzeczypospolitej zagranicą;

11) towarów pochodzenia zagranicznego, przechowywanych w kraju pod dozorem celnym (np. w składach celnych, magazynach celnych);

12) towarów zagranicznych oclonych i wypuszczonych do wolnego obrotu, a zwracanych zagranicę za zwrotem uiszczono cła; udzielenie jednak zezwolenia Ministerstwa Skarbu na powrotny wywóz za zwrotem uiszczono cła (art. 73 prawa celnego i § 129 ust. 7 przepisów wykonawczych do prawa celnego) będzie uzależnione od przedstawienia zaświadczenia walutowego w tym przypadku, gdy importer ma otrzymać spowrotem uiszczoną za zwrócony towar należność;

13) wszelkich towarów o wartości nieprzekraczającej kwoty 50 zł.

II. Przy wywozie na obszar Wolnego Miasta Gdańska następujących towarów:

1) towarów, wywożonych przez mieszkańców pasa nadgranicznego dla własnego użytku lub na drobny handel (np. na targi miejscowe);

2) wydawnictw periodycznych, wysyłanych zagranicę do poszczególnych abonentów, w ilości nie większej niż 10 egzemplarzy;

3) wydawnictw i dzieł naukowych wysyłanych zagranicę w drodze międzynarodowej wymiany

przez wyższe zakłady naukowe, muzea i biblioteki publiczne, o ile sądząc z charakteru przesyłki oraz jej nadawcy i odbiorcy przeznaczenie nie budzi wątpliwości; dotyczy to również egzemplarzy t. zw. autorskich;

4) towarów wysyłanych przez przedstawicieli stwa dyplomatyczne państw obcych, urzędy konsularne państw obcych oraz przez polskie władze i urzędy państwowe pod adresem władz i urzędów w W. M. Gdańsku i zagranicą;

5) wzorów i prób towarów;

6) rzeczy przesiedlenia, przedmiotów, stanowiących wyprawy ślubne, i przedmiotów otrzymanych w spadku, o ile spisy i charakter tych rzeczy są potwierdzone przez polskie władze administracyjne;

7) rzeczy potrzebnych przy rokowaniach, rozprawach i dochodzeniach władz publicznych, lub stanowiących przedmiot postępowania tych władz;

8) materiałów budowlanych, przyborów potrzebnych do utrzymania ruchu i wogóle do wykonywania służby na drogach wodnych, łącznikowych torach, stacjach granicznych, wywożonych przez Polskie Koleje Państwowe i Zarządy Dróg Wodnych;

9) dokumentów i aktów nawet w oprawie;

10) towarów, będących przedmiotem monopolów państwowych i wysyłanych przez Zarządy tych monopolów;

11) orderów i medali, oraz dyplomów i odznak;

12) honorowych upominków oraz nagród, uzyskanych na kongresach, konkursach, wystawach, zawodach sportowych i t. p.;

13) materiałów pędnych i smarów, znajdujących się w środkach przewozowych;

14) przedmiotów używanych (odzież, obuwie, bielizna), wysyłanych w darze;

15) przedmiotów wysyłanych w darze do własnego użytku pogorzalców, osób dotkniętych powodzią lub poszkodowanych wskutek innych klęsk żywiołowych;

16) przedmiotów wysyłanych w darze dla potrzeb ubogich kościołów, cerkwi i innych domów modlitwy;

17) blankietów tryptyków i książeczek z przepustkami dla ruchu środków lokomocji; plakatów i prospektów propagandowych, wydawanych w związku z kongresami naukowymi, zawodami sportowymi i t. p.;

18) biletów zagranicznych przedsiębiorstw przewozowych, wydawnictw taryfowych oraz wszelkich druków, wydawanych przez zarządy kolejowe, pocztowe, radiofoniczne i t. p.;

19) wszelkich towarów idących w postępowaniu przekazowem urzędów celnych;

20) wszelkich towarów, przeznaczonych do bezpośredniego przewozu przez publiczne przedsiębiorstwa przewozowe przez obszar W. M. Gdańska z Polski do Polski;

21) wszelkich środków przewozowych, będących w użyciu osób wyjeżdżających do obszaru Wolnego Miasta Gdańska;

22) towarów, wywożonych do obszaru W. M. Gdańska i pokrytych świadectwami rozrachunkowymi, wskazującymi na przeznaczenie towaru do wywozu za granicę celną;

23) wszelkich towarów o wartości nieprzekraczającej kwoty 50 zł.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 25 maja 1936 r.

za Ministra Skarbu
(—) Królikowski,
Direktor Departamentu.

—oOo—